

vil naa til en god Løsning af denne — som det indrømmes af alle — for vort Land saa vigtige Sag. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa disse Punkter. Da det efter de ærede Ordføreres Udtalelser er givet, at Lovforslagene ikke vil blive behandlet partipolitisk, men udelukkende ud fra saglige Synspunkter, er der, forekommer det mig, et godt Grundlag for de kommende Forhandlinger, og jeg har ogsaa taget det som et godt Omen, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Schovelin) har udtalt, at den, som bliver overbevist om sine Argumenters mindre Godhed, burde vige. Det er netop ogsaa mit Standpunkt. Jeg hylder nemlig ikke, som det er sagt, Princippet: Vi alene vide. Jeg vil gerne overbevises, men jeg bevarer samtidig Haabet om, at det ogsaa vil være mig muligt at overbevise om Rigtigheden af mit Standpunkt.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Bramsnæs) udtalte, at han i det store og hele var tilfreds med den Ordning, Kontoret for Næringsvejene havde faaet, men at der efter hans Mening vilde komme for mange Medlemmer i Underudvalget, og ogsaa den ærede Ordfører for Venstre (Kragh) henledte Tanken paa Repræsentanterne for de to Erhvervsministerier, som vil komme ind i Underudvalget. Jeg synes dog, det er rigtigt og naturligt, at Repræsentanter for Erhvervsministerierne kommer ind i dette Underudvalg. Naar det er sagt, at der er for mange, er det maaske rigtigt, men jeg gaar ud fra, at naar Kontoret en Gang oprettes, vil det blive organiseret i forskellige Afdelinger, hvor de forskellige Personer vil faa Brug for deres specielle Evner.

Den ærede Ordfører for det konservative Parti spurgte, om jeg vilde fremkomme med en Erklæring om, hvem jeg vilde vælge til Direktør. Jeg kan dertil kun svare, at jeg vil vælge den Mand, som efter min Mening er den bedste. Det er ikke sikkert, han for alle vil staa som den bedste, men mere kan i hvert Fald ikke noget Menneske sige. — Den samme ærede Ordfører kom ind paa Nyttens af at oprette et politisk Udvalg, da Rigsdagen nu ikke vidste noget som helst om, hvad der skete i Udenrigspolitik, idet der ikke er noget Forum, overfor hvilket Udenrigsministeren kan udtale sig. Det er der jo; Finansudvalgene fungerer som et politisk Udvalg. Netop om den tresidede Taktik har de ærede Finansudvalg stillet mig mange Spørgsmaal, som jeg ogsaa har besvaret. Og i Morgen Formiddag skal jeg

atter i Folketingets Finansudvalg afgive Forklaring om den tresidede Traktat.

Der blev talt om en Artikel i „Observer“. Jeg har ikke denne Sag præsent, men den ærede Ordfører for det konservative Parti laante mig sit Manuskript, og deraf saa jeg, at det, „Observer“ taler om, er, at der har været forberedt en Traktat med det særlige Formaal at beskytte de danske Minoriteter i Sydslesvig. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Mindretalsspørgsmaal, blot sige, at vi i Paris gjorde, hvad vi kunde, for at faa en Bestemmelse om Mindretallenes Beskyttelse taget op; men det var ikke muligt at sætte den igennem, idet vi ikke kunde give Tilsagn om, at alle politiske Partier her i Landet vilde gaa med til en gensidig Beskyttelse af Minoriteterne. Paa Grund af Umuligheden af at afgive en saadan Erklæring — idet jeg var sikker paa, at de forskellige politiske Partier ikke vilde gaa med til en saadan gensidig Beskyttelse af Mindretallene — var det ikke muligt at gennemføre Bestemmelsen.

Jeg kan slutte mig til alle de ærede Ordførere i Haabet om, at disse Lovforslag maa faa en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Kragh: Jeg vil gerne slutte mig til det ærede 17de tingvalgte Medlems (Trier) Bestræbelser for Sprogrensning i vore Love, og jeg vil melde mig som en, der har Sympati for de Bestræbelser, der fra en enkelt Side i Folketinget er blevet udfoldet for paa det udenrigsministerielle Omraade at indføre danske Betegnelser for Sendelser og Tjenestemænd. Men naar saadanne Forslag stilles, kan der jo altid tvistes om, hvorvidt de valgte danske Udtryk ogsaa er heldige og helt dækker de Begreber, de skal betegne, og det sker jo ogsaa, at man kommer til, for overhovedet at kunne klare sig igennem, at skabe Sæmmensætninger af danske og fremmede Ord, som saa bereder den hele Reform Vanskeligheder paa dens Vej. Dette er ogsaa sket i denne Sag.

Derimod maa jeg udtale, at jeg ikke paa nogen Maade kan underskrive den Forherligelse af den tidligere Udenrigsminister, som det ærede Medlem fremsatte. Det ærede 17de tingvalgte Medlem betragter det ved forskellige Lejligheder som en Opgave for sig at riste Minderuner over fremtrædende radikale Politikere. Naar Forholdet, som nu, er dette, at de, han rister disse Runer over, er politisk afdøde, er der vel ikke meget at sige dertil; det bliver i hvert Fald forstaaeligere, end det